

Dídac P. Lagarriga | Albert Asensio

El despertar de l'arbre

Un conte per recordar-nos que els arbres també parlen, també miren, també tenen consciència.

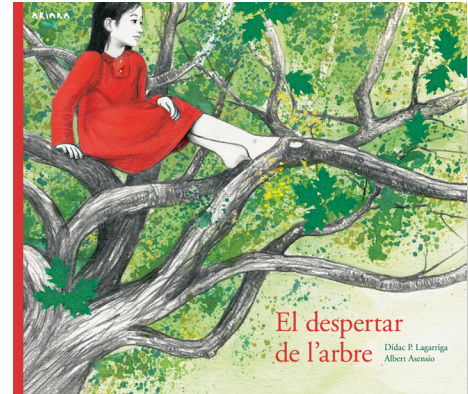
Un verdader àlbum il·lustrat, amb poc text i unes il·lustracions de gran format que construeixen també un discurs visual autònom, ple de detalls a seguir.

Un conte escrit i il·lustrat «des dels arbres», a partir de diàlegs i percepcions sensorials del món vegetal. Es parteix dels descobriments científics més recents segons els quals els arbres —i les plantes en general— es comuniquen, es mouen, tenen intel·ligència.

Dídac P. Lagarriga és escriptor i col·labora habitualment amb el diari *Ara*, on ha publicat articles sobre aquest tema.

Albert Asensio il·lustra cobertes i llibres infantils i també col·labora habitualment amb *La Vanguardia*. El 2017 va guanyar el Premi Llibreter en la categoria d'àlbum il·lustrat amb *El banc blau* (Babulinka).

L'estil del llibre, amb poc text i unes il·lustracions molt realistes (fetes amb la tècnica de l'aquarel·la, el dibuix a llapis i l'estampat), acompanyats per una «Guia de lectura» introductòria i amb propostes pràctiques, el converteixen en una bonica sensibilització dels més petits a les grans qüestions ecològiques del moment.

Format: 28 x 24 cm
 Pàgines: 40
 Enquadernació: cartoné | 460 g | 10 mm l'hom
 ISBN: 978-84-17440-00-8
 Col·lecció: Akialbum, 1
 Primera edició: abril del 2018
 Edat recomanada: + 5 anys
 PVP: 13,90 € (13,37 € + IVA)

Matèries:
 YBC Àlbums il·lustrats
 YXZG Qüestions socials: qüestions ecològiques i relacionades amb el medi ambient
 PSTS Ecologia vegetal
 WNP Arbres, flors silvestres i plantes

www.akiarabooks.com

Dídac P. Lagarriga

Vaig néixer en una de les ciutats més grans del món, São Paulo, i en un país amb una de les selves més grans del món, el Brasil. Allà, diuen, tot és gran! Quan, de petit, vaig arribar a Barcelona, el primer que vaig fer va ser agafar un bon refredat. Des de llavors, no he fet gaires coses, tret de badar, badar i badar, i caminar, caminar i caminar. I quan bado i camino molt, escric.

Per mi, escriure és l'única ocasió que tinc de veure'm les arrels, unes arrels que sovint agafen forma de llibre i viatgen per cases, llibreries i biblioteques. També poden agafar forma d'article i passar, fugisseres, per taules de bar o sofàs de diumenge. Sabeu què m'agrada més de quan bado, camino i escric? Escoltar. Escoltar-ho tot moooooo atent i, sobretot, agraït de poder-ho fer.

Albert Asensio

Vaig néixer un matí de diumenge del mes de març, quan les orenetes estaven a punt d'arribar al poble per començar a fer niu. Ja de ben petit em fascinava tot el que tenia relació amb volar. No devia tenir més de set anys quan vaig decidir que volia ser pilot d'una nau per viatjar ben lluny; però el temps passava i la nau no arribava. Així que, cap als onze anys, vaig pensar que la millor manera per aconseguir viatjar a nous mons era dibuixant, i resulta que hi tenia traça!

«Amb el dibuix no t'hi pots guanyar la vida», em van dir. Així que, quan vaig fer l'estirada, vaig marxar cap a la ciutat per convertir-me en dissenyador gràfic. Però el cuquet del llapis continuava viu i em va empènyer a fer un postgrau d'il·lustració, que em va permetre donar vida als meus personatges i, així, poder viure com a il·lustrador.

